

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XCII.

Vydána dne 6. srpna 1919.

Obsah: (Čís. 439.—442.) 439. Nařízení o příroči pro vklady u peněžních ústavů. — 440. Zákon, jímž se nařizuje příroči o přerušení sporů pro pohledávky za bývalým c. k. erárem, c. a k. erárem a král. uherským erárem. — 441. Zákon, kterým se zřizuje samostatná katolická fakulta bohoslovecká v Bratislavě. — 442. Zákon o objektivních nálezech v řízení tiskovém.

Čís. 439.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. srpna 1919

o příroči pro vklady u peněžních ústavů.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a § 16 zák. čl. LXIII z roku 1912 a § 12 zák. čl. L z roku 1914, se nařizuje:

Článek I.

Peněžní ústavy mohou v době do 31. prosince 1919 obmeziti výplatu vkladů u nich uložených, a to i těch, které byly již vypovězeny, ale jen v tom rozsahu, že může požadováno býti z téhož vkladu v kalendářním měsíci zpět alespoň 1000 K.

Chce-li některý ústav použití tohoto příroči úplně neb obmeziv výplaty na vyšší částky, jest povinen své usnesení vyhlásiti vývěskem v obchodní místnosti a pokud možno v některém místním nebo krajském listě a oznámiti je ministerstvu financí. Příroči jest proň účinným dnem po vyhlášení v obchodní místnosti.

Článek II.

Z příroči vyňaty jsou vklady, jichž vlastník potřebuje podle výplatních listin na mzdu pro zaměstnance ve svém továrním nebo průmyslovém neb zemědělském závodu anebo podle potvrzení příslušné obchodní a živnostenské komory k oživení nebo rozšíření výroby aneb podle potvrzení stavebního úřadu ke stavbě obytných budov.

Dále jsou vyňaty vklady, jež byly učiněny soudy v exekučním řízení.

Článek III.

Po dobu příroči zúrokovány buďtež smluvnou nebo stanovenou měrou i vypovězené již vklady, pokud jsou vyšší částky, která podle čl. I. může býti zpět požadována.

Doba příroči nezapočítá se do promlčecí lhůty.

Článek IV.

Toto nařízení nabývá účinnosti prohlášením; je provésti náleží ministru spravedlnosti a financí.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Horáček v. r.

Hampl v. r.

Švehla v. r.

Prášek v. r.

Stříbrný v. r.

Houdek v. r.

Čís. 440.

Zákon ze dne 23. července 1919,

jímž se nařizuje příroči o přerušení sporů pro pohledávky za bývalým c. k. erárem, c. a k. erárem a král. uherským erárem.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Pro pohledávky, které proti c. k. eráru, c. a k. eráru nebo král. uherskému eráru vznikly ze smluv nebo ze skutečností, nastalých před 28. říjnem 1918, u kterých byly v době jejich vzniku zavázanými podmínky Rakousko, mocnářství rakousko-uherské, nebo království uherské, nařizuje se příroči na dobu, než ukončena bude likvidace bývalého mocnářství rakousko-uherského, nejdéle však do dne, který vlada nařízením vyhlásí.

§ 2.

Po dobu, v § 1 uvedenou, není zavázaná strana povinna takovéto pohledávky s příslušenstvím plniti ani zajišťovati.

O žalobách, kterými se požaduje zaplatiti pohledávky tímto zákonem poshověně, nebudíž v soudním řízení pokračováno až do uplynutí čí-

kací lhůty, leč by žalovaná strana sama navrhla, aby se v přerušném řízení pokračovalo.

Nové žaloby buďtež odmítnuty, leč by žalobce předložil písemné prohlášení žalované strany, že se přiročí zříká.

Pro pohledávky, v § 1 uvedené, nesmí povolena býti exekuce na majetek bývalého státu rakouského, rakousko-uherského mocnářství, nebo království uherského, pokud se týče nyní československé republiky; povolené exekuce buďtež z úřední povinnosti, nebo k návrhu příslušné finanční prokuratury zrušeny.

§ 3.

Nařízením vlády mohou vyňaty býti jisté druhy pohledávek, v § 1 uvedených, z platnosti přiročí.

§ 4.

Za dobu, o kterou se placení pohledávek přiročím odkládá, buďte zapraveny zákonné úroky z prodlení nebo smluvní, nejsou-li vyšší zákonných, pokud pohledávka bude přiznána. Úroky smluvené vyšší než zákonné, mohou požadovány býti jen až do dne vyhlášení tohoto zákona.

§ 5.

Doba, na kterou přiročí bylo povoleno, nezačítává se do lhůt promlčecích ani do zákonných pro podání žaloby.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Provéstí jej ukládá se ministru spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 441.

Zákon ze dne 24. července 1919,

kterým se zřizuje samostatná katolická fakulta bohoslovecká v Bratislavě.

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

V Bratislavě se zřizuje československá katolická fakulta bohoslovecká. Vyučovací řečí jest slovenština i čeština.

§ 2.

Zákon tento nabude platnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Provedení zákona se ukládá ministru školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.

Čís. 442.

Zákon ze dne 24. července 1919

o objektivních nálezech v řízení tiskovém.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

Článek I.

§ 493 tr. ř. ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., se doplňuje takto:

„Soud, který učinil nález dle §§ 492 a 493 odst. 1, zruší k návrhu státního zástupce nebo účastně osoby nález ten neb zákaz dalšího rozšiřování jestliže obsah tiskopisu netvoří již skutkové podstaty trestného činu, protože veřejné poměry se změnily, anebo jestliže není již veřejného zájmu na tom, aby zachován byl v platnosti zákaz rozšiřovati tiskopis. Usnesení takové učiní soud v sezení neveřejném, vyslechna při něm státního zástupce a účastníka, který návrh učinil. Bylo-li návrhu vyhověno, buď usnesení vyhlášeno úředními novinami.“

Článek II.

§ 478 uher. tr. ř. (čl. zák. XXXIII:1896) se doplňuje takto:

„Soud, který vynesl rozsudek podle § 477, zruší usnesením k návrhu státního zástupce nebo účastně osoby dřívější své rozhodnutí o zabavení a zničení, jestliže obsah tiskopisu netvoří již skutkové podstaty trestného činu proto, že veřejné poměry se změnily, anebo jestliže není již veřejného zájmu na tom, aby zachován byl v platnosti zákaz rozšiřovati tiskopis. Usnesení takové učiní soud v sezení neveřejném, vyslechna při něm státního zástupce a účastníka, který návrh učinil. Bylo-li návrhu vyhověno, buď usnesení vyhlášeno úředními novinami.“

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti 15. dne po vyhlášení. Výkonem pověřen jest ministr spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.